

Sentencja

Z zastrzeżeniem weryfikacji, których przeprowadzenie należy do sądu krajowego, i z uwzględnieniem wszystkich istotnych elementów art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE i art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w świetle zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym przewidującym zmniejszenie lub odroczenie wypłaty zachęt do wytwarzania energii w słonecznych instalacjach fotowoltaicznych, przyznanych uprzednio w drodze decyzji administracyjnych i potwierdzonych w porozumieniach ad hoc zawartych między operatorami tych instalacji a spółką publiczną, jeżeli przepisy te dotyczą zachęt już przewidzianych, lecz jeszcze niewymagalnych.

(¹) Dz.U. C 213 z dnia 24.6.2019
Dz.U. C 357 z dnia 21.10.2019
Dz.U. C 53 z dnia 15.2.2021.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 26 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n.º 3 de Barcelona – Hiszpania) – QL/Universitat de Barcelona

(Sprawa C-464/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym – Klauzula 2 i klauzula 3 pkt 1 – Zakres stosowania – Pojęcie „pracownika zatrudnionego na czas określony”]

(2022/C 237/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n.º 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QL

Strona pozwana: Universitat de Barcelona

Sentencja

Klauzulę 2 i klauzulę 3 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że zakresem stosowania tego porozumienia ramowego jest objęty pracownik, który był związany z pracodawcą z sektora publicznego kolejnymi umowami o pracę na czas określony i którego stosunek pracy może zostać przekwalifikowany tytułem sankcji na „stosunek pracy na czas nieokreślony, ale nie na stałe”.

(¹) Data wpływu: 29.7.2021.